

ויתעטרו בלם בשכינתך הקדושה
 שהיא בלי של הכל¹⁴ קשר של הכל¹⁵
 יחוד של הכל¹⁶ והכל [השכינה וכל
 ענפיה] יתקשר בראשו של בנך יחידך,
 מלך המשיח, לשלום באמצעותו על
 כל העולם, ולגלות אורך עד סוף
 הכל¹⁷ וכל הרע יעבור מהעולם, ויחזור
 הכל להשתעבד לפניך. ויתעלה כבודך
 על כל קצוות העולם, כמו שנאמר: יהי
 כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו
 (תהלים קד, לא). עד כאן סוד היחוד,
 מבאן ואילך יפרשו סודות בתקונים
 עליונים.

ויתעטרו בלהו בשכינתך קדישא, דאיהי
 מאנא דכלא קשרא דכלא יחודא דכלא .
 וכלא יתקשר ברישא דברך יחידא מלפא
 משיחא, לשלטא בה על כל עלמא,
 ולא תגלאה נהורך עד סופא דכלא. וכל
 רע יתעבר מעלמא, ויתהדר בלא
 לאשתעבדא קמך. ויסתלק יקרך על כל
 סטרין דעלמא, כמה דאתמר יהי כבוד ה'
 לעולם ישמח ה' במעשיו (תהלים קד, לא).
 עד הכא רזא דיחודא, מבאן ואילך
 יתפרשון רזין בתקונין עלאין.

והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע (דניאל
 יב, ג), אלו בעלי קבלה¹⁸ יזהרו כזהר זה,
 שהוא כלל כל האורות. בשבעים
 תקונים אלו, שבהם נאספו כל הנשמות
 העליונות, המתקשרות בעדן שבגן. וכאן
 נמצאים הקדוש ברוך הוא ושכינתו וכל
 המחנות שלהם, וכל הפפירות
 העליונות רשות נתנה להם להוריד
 החכמה העליונה להתגלות בעולם.
 אשרי חלקם של ישראל בעולם הזה
 ובעולם הבא.

והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע (דניאל
 יב, ג) אלין מארי קבלה. יזהירו כזהר
 דא דאיהו בללא דכל נהורין. בשבעין
 תקונין אלין, דבהו אתפנשו בלהו
 נשמתין עלאין דמתקשרן בעדונא
 דגנתא. והכא משתפחן קודשא בריך
 הוא ושכינתה וכל משרין דלהון וכלהו
 ספירן עלאין רשו אתיהיב להו לארקא
 חכמתא עלאה לאתגלאה בעלמא. זפאה
 חולקהון דישראל בעלמא דין ובעלמא
 דאתי.

14. מאנא דכולא, עי' שם תי' ט, קח, ע"א; קלח פתח נב עמ' קצד: "כי היא מאנא דכולא"; ר' מפתחחות.

15. שם תי' ד, יט, ע"א; קל"ח פתח כו, עמ' סח.

16. עיי"ש, ותי' לט, עט, ע"ב.

17. קל"ח פתח מט, עמ' קפח, ביאת המשיח היא תחילת גילוי יחודו.

18. עי' זהר רעיא מהימנא, בהעלותך קנג ע"ב: "אינון מארי קבלה דאתמר בהון והמשכילים יזהירו".